

یادداشت

آرمن ساروخانیان
@armen9971

خداحافظی نمایندگان قاره در یک هشتم نهایی جام جهانی

سقف فوتبال آسیا همین است

برای اولین بار در جام جهانی قطر سه نماینده آسیا توانستند به یک هشتم نهایی صعود کنند. تعداد نمایندگان این قاره در مرحله حذفی یکی بیشتر از نمایندگان آفریقا بود که گروهی معتقدن سطح فوتبال بالاتری دارد.

پیشرفت تیم های آسیایی نسبت به جام جهانی قبلی مشهود است، ولی حذف هر سه تیم در یک هشتم نهایی نشان می‌دهد که فوتبال آسیا هنوز تاتیم‌های طراز اول جهان فاصله دارد و به این زودی نمی‌تواند مراحل بالاتر جام جهانی را به عنوان یک هدف قابل دسترس در نظر داشته باشد.

همچنین نباید فراموش کرد که شرایط جدول هم برای صعود به کمک آسیایی‌ها آمد. برد روز آخر کره جنوبی در شرایطی به دست آمد که پرتغال نیاز به امتیاز نداشت و با تیم دوم بازی کرد. ژاپن هم تقریباً در شرایط مشابهی اسپانیا را شکست داد و شاید اگر ایران هم طبق قرعه در روز آخر با انگلیس بی‌انگیزه بازی می‌کرد، شاید می‌توانست امتیازات لازم برای صعودش را به دست آورد. درمیان آسیایی‌ها فقط استرالیا توانست در شرایط عادی و با شکست دانمارک پرستاره صعود کند.

در یک هشتم نهایی استرالیا و ژاپن با آرژانتین و کرواسی نبرد پایاپایی داشتند، ولی کره جنوبی مقابل برزیل شکست تحقیرآمیزی داشت. پائولو بنتو معتقد بود که فاصله سه روزه بین دو بازی به تیمش زمان کافی برای استراحت نداده بود، ولی به هر حال این یکطرفه‌ترین بازی این مرحله نام گرفت و اگر برزیل در نیمه دوم با همان ریتم حمله می‌کرد، می‌توانست به برد پرگل‌تری برسد.

یکی از خبرنگاران بعد از بازی با اشاره به ضعف کره جنوبی در توییتی نوشته بود که با ۴۸ تیمی شدن جام جهانی، مشابه چنین بازی‌هایی به تناوب دیده خواهد شد. در واقع کره جنوبی بر خلاف ژاپن تیمی نبود که هیچ هوادار بی‌طرفی بابت حذفش ناراحت بشود و به بالا رفتن اعتبار فوتبال آسیا کمک زیادی نکرد.

محمدرضا خانزاده

قهرمانی در اندونزی

محمدرضا خانزاده، مدافع پیشین تیم ملی و پرسپولیس با تیم باشوندارا کینگز موفق شد قهرمان جام ایندیندسه ۲۰۲۲ شود تا در ابتدای فصل اندونزی یک قهرمانی را تجربه کند. او این فصل به تیم باشوندارا کینگز در لیگ اندونزی پیوست. این تیم فصل گذشته قهرمان لیگ اندونزی شده و یکی از تیم‌های مطرح این کشور است. این جام به نوعی جام حذفی کشور اندونزی به حساب می‌آید.

احمد آل نعمه:

مدافعان کناری تیم ملی خوب نبودند

احمد آل نعمه، مدافع تیم ملی در جام جهانی ۲۰۱۴ گفت: «مدافعین وسط ما خیلی خوب کار کردند. پورعلی گنجی و مجید حسینی در این جام خوب بودند ولی متأسفانه مدافعین کنار کیفیت لازم را نداشتند. مثلاً میلاد محمدی در دفاع مشارکت می‌کرد اما روی حملات تأثیرگذار نبود و برعکس رامین رضاییان در حملات خوب بود اما در دفاع نبود. فکر می‌کنم خط دفاع تیم ملی هماهنگی لازم را نداشت.»

هوگو لوریس

شناخت کامل از هری کین

گی استافان، دستیار دشان درباره هوگو لوریس و هری کین، دو بازیکن تاتنهام در بازی فرانسه-انگلیس گفت: «لوریس، کین را می‌شناسد. می‌داند که چطور به توپ ضربه می‌زند و در زمین چگونه حرکت می‌کند. این یک دوئل مهم در دل این بازی است. آنها در بازگشت به تاتنهام درباره این بازی صحبت می‌کنند، ولی امیدوارم که لوریس چهره خوشحال‌تر باشد.»

کی‌روش: خودمان صعود را از دست دادیم

مربی پرتغالی به ناکامی‌اش در قطر اعتراف کرده، ولی درباره دلایل فنی حذف تیم ملی توضیحی نداده است

کارلوس کی‌روش پس از حذف تیم ملی در مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۲ به ایران برگشت، ولی بدون اینکه برای ادامه همکاری‌اش به توافقی برسد تهران را ترک کرد. او در گفت‌وگویی با خبرگزاری فارس از وضعیت سخت تیمش در قطر گلایه کرده و بابت از دست رفتن فرصت صعود ابراز تأسف کرد. مربی پرتغالی تأکید دارد که مردم بابت این نتیجه از خودش انتقاد کنند نه بازیکنان. با این حال او درباره دلایل فنی این ناکامی و شکست روز آخر هیچ توضیحی نداده است. کی‌روش درباره عملکرد تیم ملی در جام جهانی گفت: «در اولین بازی مقابل انگلیس به جهنم رفتیم. بعد از آن در بازی دوم مقابل ولز به بهشت فرود آمدیم و در بازی سوم هم این اعتقاد را دارم در حالت بین جهنم و بهشت و در حالت برزخ بودیم. متأسفانه یک گل در نیمه اول از امریکا خوردیم، در شبی که در نیمه اول آنها بهتر از ما بودند. در نیمه دوم ما بهتر از امریکا بودیم اما نتوانستیم به گل دست پیدا کنیم. بعضی مواقع فوتبال بی‌رحم است.»

فوتبال ایران به توسعه همه‌جانبه نیاز دارد

کی‌روش درباره بازی سرنوشت‌ساز مقابل امریکا اضافه کرد: «فکر می‌کنم مقابل امریکا هر کاری را که لازم بود انجام دادیم تا بتوانیم امتیاز کسب و صعود کنیم. ولی چیزی که الان مهم است آینده فوتبال ایران است و به نظرم ما درس‌های خیلی مهمی از این جام جهانی گرفتیم که باید خودمان را با آن بالا ببریم. البته نمی‌خواهم صحبتی خارج از چهارچوب مستطیل سبز داشته باشم. قبلاً در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۹ دائم این حرف را می‌زدم که اگر می‌خواهید موفق شوید و در سطح بهترین تیم‌های جهان قرار بگیرید، در فوتبال ایران باید کارهای بیشتری انجام شود. مسأله فقط صحبت تیم یا آماده‌سازی بازیکنان نیست. کاری که باید انجام شود رشد و ارتقا در تمام سطوح است. به خاطر اینکه تیم ملی در آخر همیشه نتیجه

پیشرفت و تکامل کلی فوتبال است.»

بازیکنان تیم ملی دشمن مردم نیستند

سرمربی تیم ملی فوتبال درباره فضای سیاسی جام جهانی قطر گفت: «در ابتدا باید بگویم تلاش زیادی کردیم و بازیکنان واقعاً قهرمانانه جنگیدند. برای من افتخار بود که در کنار این بازیکنان باشم. خیلی تلاش کردند، خیلی از خودگذشگی کردند. اگر بخواهم در یک جمله به شما بگویم خیلی به آنها افتخار می‌کنم. اما دو درس گرفتیم که ما باید به این دو درس خوب فکر کنیم. در درجه اول بازیکنان تیم ملی دشمنان مردم یا دشمنان کشور نیستند. ولی اگر کسی خواهد این‌طور وانمود کند که بازیکنان تیم ملی دشمنان هواداران یا برخی مردم هستند یک کار کاملاً اشتباه بود. یک روند اشتباه بود که متأسفانه اتفاق افتاد و واقعیتش فکر می‌کنم منصفانه و صحیح هم نبود.»

دنبال توجیه نیستم

کی‌روش اضافه کرد: «مطلب دوم هم اینکه در فوتبال بردن حریفانی در سطح انگلیس، ولز و امریکا به خودی خود خیلی دشوار است. ولی این بار تیم ملی مجبور شد نه تنها مقابل حریفان بازی کند حتی مقابل برخی از خودی‌ها هم باید بازی می‌کردیم. در یک برهه خیلی کوتاه بخشی از مردم علیه تیم ملی شدند و آنها تلاش کردند تیم ملی را مقابل مردم قرار دهند. متأسفانه در یک کانال بسیار تاریک افتادیم که هیچ برنده‌ای نداشت. البته این مطلب نمی‌تواند به قول معروف توجیه نتایج ما در جام جهانی باشد.» او ادامه داد: «ولی باز هم تکرار می‌کنم؛ بردن مقابل اینگونه حریفان بین‌المللی به خودی خود سخت است. اگر بخواهیم هم مقابل حریفان این کار را انجام دهیم هم مقابل خودمان. این مأموریت تبدیل می‌شود به مأموریت غیرممکن.»

صعود را خودمان از دست دادیم

تیم ملی با تساوی مقابل امریکا هم

صعود می‌کرد، ولی نتیجه دلخواهش تنها ۳۸ دقیقه دوام داشت. کی‌روش با اشاره به اتفاقات آن بازی گفت: «خیلی نزدیک به صعود بودیم ولی در همان لحظه‌ها هم خیلی دور. فقط صحبت از ارتقای سطح تکنیکی و تاکتیکی‌مان نبود. باید از لحاظ روحی و روانی و ذهنی قوی می‌بودیم. به خاطر همین هم است که می‌گویم از نتایج خوشحال نیستم. دلگیر و ناراحت هستم. همه ما ناراحت هستیم. هم من، هم سایر کادر فنی و هم بازیکنان. به خاطر اینکه حس می‌کنم نتیجه دست ما بود. یک جایی نتیجه دست ما بود ولی خودمان گذاشتیم که این نتیجه از دست ما برود. گذاشتیم آن لحظه جادویی، آن لحظه اعجاز‌انگیز از دستان قرار کند. به همین خاطر همه ما از این موضوع بسیار ناراحت هستیم. ولی باز هم روی این مطلب تأکید می‌کنم برای بنده افتخار بود که مجدداً جزئی از این خانواده بودم.»

از من انتقاد کنید

کی‌روش در پایان گفت: «هدایت تیم ملی ایران برای من افتخار بود. ولی مخصوصاً بسیار افتخار می‌کنم و مفتخر هستم از بازیکنان تیم ملی ایران. بازیکنانی بی‌نظیر، بازیکنانی جنگجو با روحیه جنگجویی بسیار بالا. کلام آخرم باز هم به مردم است که واقعاً احترام بگذارند و افتخار بکنند به این جوانان. خیلی سخت است که در زندگی شما صبح بیدار شوید، اگر لیخنند بزنی با لیخنند دشمن شدی، اگر لیخنند هم زنی باز هم تبدیل به دشمن شدی. هیچ کسی نمی‌تواند با این شرایط کنار بیاید. شرایط بسیار سختی بود از صمیم قلبم مجدد از بازیکنان تقدیر می‌کنم. با کمال خضوع باز هم تکرار می‌کنم شرایطی بود که خیلی به صعود نزدیک شدیم ولی متأسفانه نتوانستیم موفق شویم. باز هم خیلی دوستانه از همه تمنا می‌کنم که اگر خواستند انگشت انتقادات را به سمت یک نفر نشان دهند، این انگشت را به صورت من نشان دهند. ولی این قهرمانان‌تان را رها نکنید، به خاطر اینکه آنها تمام تلاش‌شان را کردند.»

عکس: نسیم احمدی / ایران ورزشی

ZOOM

حس می‌کنم نتیجه دست ما بود. یک جایی نتیجه دست ما بود ولی خودمان گذاشتیم که این نتیجه از دست ما برود. گذاشتیم آن لحظه جادویی، آن لحظه اعجاز‌انگیز از دستان فرار کند. به همین خاطر همه ما از این موضوع بسیار ناراحت هستیم. ولی باز هم روی این مطلب تأکید می‌کنم برای بنده افتخار بود که مجدداً جزئی از این خانواده بودم.

جوانگرایی تیم ملی با کدامین بنیادها؟

وصال روحانی

روزنامه نگار

یکی از بحث‌هایی که در ارتباط با تیم ملی فوتبال ایران و آینده آن مطرح شده، اجرای جوانگرایی آن و ترسیم آینده‌ای است که در آن همچون جام جهانی جاری در قطر با معدل سنی‌ای نزدیک به ۳۰ سال مسن‌ترین تیم حاضر در عرصه به‌شمار نیاییم. این نویدی است که کارلوس کی‌روش، سرمربی نه چندان موفق «یوزها» هم داده و او به واقع با پناه

بردن به این نظریه و پیشنهاد، کوشیده است هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال ایران را که هنوز درباره حفظ او یا قطع ارتباط کاری با وی مردد است، مجاب به حفظ خود کند و با وعده ساختن آینده‌ای بهتر برای تیم ملی، آنها را به تمدید همکاری فیما بین و آثار مثبت این فرایند خوشبین سازد. چند سؤال در این ارتباط مطرح است:

۱- بنیادها و شکل و نحوه اجرای این جوانگرایی‌ها بر کدام عوامل استوار است و فرمول انجام آن چیست و چه میزان رویکرد به جوان‌ترها در دستور کار قرار دارد؟

۲- چون اولین میدان مهم و رسمی بعدی پیش روی فوتبال ملی ما جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ است، آیا وجود یک فاصله زمانی نه چندان زیاد (۱۰ ماه و نیمه) تا شروع آن مسابقات، جوانگرایی بیش از ۴۰ و ۵۰ درصدی را برای میدانی که باز هم تجربه در آن حرف اول را می‌زند، اقدامی عقلایی و ثمربخش جلوه خواهد داد؟

۳- مربی مناسب برای اجرای چنین جوانگرایی‌ای کیست؟ همان مربی‌ای که ما را در هر سه دوره اخیر جام جهانی به سوی حذف شدن در همان مرحله گروهی سوق داده و از گروه‌مان بالا نیاورده و در دو دوره آخر جام ملت‌های آسیا هم ما را ناکام ساخته (کی‌روش) یا یک مربی متفاوت و تازه؟

پاسخ هر یک از سؤال‌های فوق به طور واضح و صریح در ذهن خوانندگان این سطور قرار دارد و همه می‌دانند کدام رویکرد‌ها، بنیادها و آدم‌ها در این ارتباط ارجح‌تر هستند و چگونه باید وارد این از او را می‌دهد.

